

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

03 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie, Cobzac Elena

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Rotari Mihaela în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 martie 2021, în cauza penală privindul pe

Preida Ruslan XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 10.06.2020 – 27.11.2020 (prima instanță);
2. 23.12.2020 – 30.03.2021 (instanța de apel);
3. 02.07.2021 – 03.11.2021 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Soroca /sediul Central/ din 27 noiembrie 2020, Preida Ruslan a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. b²); 172 alin. (2) lit. b²); 172 alin. (3) lit. a); 179 alin. (2) și art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilite pedepsele:

- în baza art. 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal – 6 ani închisoare;
- în baza art. 172 alin. (2) lit. b²) Cod penal – 6 ani închisoare;
- în baza art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal – 12 ani închisoare;
- în baza art. 179 alin. (2) Cod penal – 1 an închisoare;
- în baza art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal – 2 ani închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Preida Ruslan, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 14 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

S-a încasat din contul inculpatului în beneficiul statului, cheltuielile judiciare în sumă de 3 852 lei.

S-a decis soarta corpurilor delictive.

1.1 Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Preida Ruslan, la 24.04.2019, cunoscând despre faptul că fosta sa concubină, XXXXX, locuiește cu chirie în XXXXX, împreună cu cei doi copii minori ai ei, XXXXX, născută la

XXXXX și XXXXX, născut la XXXXX, în lipsa acordului locatarii XXXXX, lezând dreptul constituțional al persoanei prevăzut de art. 29 din Constituția Republicii Moldova, potrivit căruia domiciliul și reședința sunt inviolabile și nimeni nu poate pătrunde sau rămâne în domiciliul sau în reședința unei persoane fără consimțământul acesteia, a pătruns în locuința ultimei, unde, amenințând repetat că o va omorî pe ea și pe copiii dânzei, a continuat să rămână ilegal până la 21.05.2019.

Astfel, acțiunile lui Preida Ruslan au fost încadrate în baza art. 179 alin.(2) Cod penal, cu indicii de calificare: *„pătrunderea și rămânerea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia, săvârșite cu amenințarea aplicării violenței”*.

Tot el, în perioada de timp cuprinsă între 24.04.2019 și 21.05.2019, aflându-se ilegal în domiciliul fostei sale concubine, XXXXX, născută la XXXXX, situat în XXXXX, urmărind scopul satisfacerii poftelor sexuale, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind, în mod conștient, survenirea acestora, cu intenție unică, prin constrângere psihică a lui XXXXX, manifestată prin amenințări repetate cu omorul ei și al copiilor dânzei în caz de nesupunere, a întreținut forțat cu aceasta multiple raporturi sexuale.

Astfel, acțiunile lui Preida Ruslan au fost încadrate în baza art. 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal, cu indicii de calificare: *„violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere psihică a persoanei, asupra unui membru de familie”*.

Tot el, în perioada de timp cuprinsă între 24.04.2019 și 21.05.2019, aflându-se ilegal în domiciliul fostei sale concubine, XXXXX, născută la XXXXX, situat în XXXXX, urmărind scopul satisfacerii poftelor sexuale în forme perverse, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind, în mod conștient, survenirea acestora, cu intenție unică, prin constrângere psihică a lui XXXXX, manifestată prin amenințări repetate cu omorul ei și al copiilor dânzei în caz de nesupunere, a întreținut forțat cu ultima multiple acte sexuale cu caracter analo-genital și oralo-genital.

Astfel, acțiunile lui Preida Ruslan au fost încadrate în baza art. 172 alin. (2) lit. b²) Cod penal, cu indicii de calificare: *„violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere psihică a persoanei, asupra unui membru de familie”*.

Tot el, în dimineața zilelor de 16.05.2019 și 17.05.2019, în jurul orei 07:30, aflându-se ilegal în domiciliul fostei sale concubine, XXXXX, născută la XXXXX, situat în XXXXX, acolo unde ultima locuia împreună cu copiii ei, XXXXX, născut la XXXXX și XXXXX, născută la XXXXX, urmărind scopul satisfacerii poftelor sexuale în forme perverse, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind, în mod conștient, survenirea acestora, cu intenție unică, prin constrângere psihică a minorei XXXXX, căreia, urmare a comportamentul său agresiv și nefiresc i-a provocat o stare de frică, și totodată profitând de imposibilitatea ultimei de a-și exprima voința din cauza vârstei fragede, a săvârșit asupra acesteia acțiuni de imitare a raportului sexual constând în frotajul

membrului viril de coapsele ei.

Astfel, acțiunile lui Preida Ruslan au fost încadrate în baza art. 172 alin. (3) lit. a) Cod Penal, cu indicii de calificare: *„satisfacerea poftei sexuale în forme perverse, săvârșită prin constrângere psihică a persoanei și profitând de imposibilitatea acesteia de a-și exprima voința, asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că nu a atins vârsta de 14 ani”*.

Tot el, la 24.04.2019, cunoscând despre faptul că fosta sa concubină, XXXXX, născută la XXXXX, și cei doi copii minori ai ei, XXXXX, născută la XXXXX și XXXXX, născut la XXXXX, locuiesc cu chirie în XXXXX, conștientizând faptul că fostei sale concubine îi este frică de el ca urmare a acțiunilor lui violente săvârșite anterior periodic față de ea, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind, în mod conștient, survenirea acestora, fără acordul locatarii XXXXX, a pătruns și a continuat să rămână ilegal până la 21.05.2019 în domiciliul ultimei, acolo unde, urmărind satisfacerea poftelor sexuale, prin constrângere psihică a lui XXXXX, amenințând că o va omorî pe ea și pe cei doi copii ai ei în caz de nesupunere, cu intenție unică, a întreținut forțat cu aceasta multiple raporturi sexuale, precum și acte sexuale analo- genitale și oralo-genitale, și tot în perioada dată, la 16.05.2019 și la 17.05.2019, în jurul orei 07:30, în timp ce fosta sa concubină, XXXXX, lipsea de la domiciliu, având scopul de a-și satisface pofta sexuală în forme perverse, prin constrângere psihică a fiicei ei minore, XXXXX, căreia, urmare a comportamentului său agresiv și nefiresc i-a provocat o stare de frică, precum și profitând de imposibilitatea ultimei de a-și exprima voința din cauza vârstei fragede, a săvârșit asupra acesteia acțiuni de imitare a raportului sexual constând în frotajul membrului viril de coapsele ei, cauzându-i astfel cet. XXXXX daune morale, manifestate prin stări de tensiune, frică, umilință și înjosire, impunându-și în acest mod voința și controlul asupra ei.

Astfel, acțiunile lui Preida Ruslan au fost încadrate în baza art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod Penal, cu indicii de calificare: *„acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei asupra altui membru ai familiei, manifestată prin intimidare în scop de impunere a voinței și a controlului personal asupra victimei”*.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către inculpat, solicitând rejudecarea cauzei, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie achitat, invocând că, nu a fost demonstrată vinovăția sa, nu a săvârșit infracțiunile date.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 martie 2021, s-a respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea sentinței.

3.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, prima instanță întemeiat și legal a ajuns la concluzia privind confirmarea vinovăției imputate lui Preida Ruslan de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal, după indicii calificativi: *pătrunderea și rămânerea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia, săvârșite cu amenințarea aplicării*

violenței; art. 171 alin. (2) lit. b²) Cod penal, după indicii calificativi: violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere psihică a persoanei, asupra unui membru de familie; art. 172 alin. (2) lit. b²) Cod penal, după indicii calificativi: violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere psihică a persoanei, asupra unui membru de familie; art. 172 alin. (3) lit. a) Cod penal, după indicii calificativi: satisfacerea poftei sexuale în forme perverse, săvârșită prin constrângere psihică a persoanei și profitând de imposibilitatea acesteia de a-si exprima voința, asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că nu a atins vârsta; art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, după indicii calificativi: acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei asupra altui membru ai familiei, manifestată prin intimidare în scop de impunere a voinței și a controlului personal asupra victimei.

Instanța de apel a menționat că, vina inculpatului Preida Ruslan de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 179 alin. (2), art. 171 alin. (2) lit. b²), art. 172 alin. (2) lit. b²), art. 172 alin. (3) lit. a), art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, și-a găsit confirmare prin declarațiile părților vătămate XXXXX, XXXXX și martorilor XXXXX, Crîmscaia Nina, Popițaș Cicilia.

În continuare, instanța de apel a apreciat critic poziția inculpatului Preida Ruslan expusă în apelul declarat împotriva sentinței, indicând că, probele cercetate combat alegațiile apelantului, dovedind temeinicia acuzațiilor imputate.

4. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Rotari Mihaela în numele inculpatului, indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, prin care solicită rejudecarea cauzei, pronunțarea unei hotărâri noi prin care inculpatul să fie achitat, invocând că:

- prima instanță nu a verificat dacă fapta incriminată întrunește elementele infracțiunii imputate;

- instanța de judecată nu a apreciat obiectiv, multilateral și sub toate aspectele toate circumstanțele cauzei și incorect a apreciat din punct de vedere critic declarațiile lui Preida Ruslan;

- instanța de apel la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal;

- la stabilirea pedepsei, instanța nu a motivat care este rostul aplicării celei mai aspre pedepse;

- la stabilirea pedepsei, instanța de apel trebuia să ia în considerație personalitatea lui Preida Ruslan, iar faptul că nu a recunoscut vinovăția nu trebuia apreciat ca o circumstanță agravantă.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință partea vătămată XXXXX, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, indicând că, recursul este declarativ și neîntemeiat, ea și copiii au fost umiliți, pedeapsa stabilită este echitabilă.

5¹. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1)

pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, menționând că prin soluția instanțelor ierarhic inferioare referitor la mărimea, categoria și modul de executare a pedepsei, s-a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal.

Astfel, constată că instanța de judecată și-a argumentat suficient soluția, a ținut cont pe deplin de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, iar în final a stabilit o pedeapsă echitabilă.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În speță se reține, că recurentul în cererea de recurs invocă temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, sub aspectele că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, manifestându-și totodată dezacordul cu constatarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate, ce cade sub incidența temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că alegațiile și temeiurile de recurs invocate în cererea de recurs nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, din următoarele considerente.

Ce ține de criticile recurentului, precum că prima instanță nu a verificat dacă fapta incriminată întrunește elementele infracțiunii, Colegiul penal conchide că sunt neîntemeiate, or decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția corectă de menținere a sentinței primei instanțe, prin care Preida Ruslan a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de

art. 179 alin. (2), art. 171 alin. (2) lit. b²), art. 172 alin. (2) lit. b²), art. 172 alin. (3) lit. a), art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, just constatând că prin probele administrate, verificate în instanța de apel, se demonstrează vinovăția inculpatului Preida Ruslan în comiterea acestor infracțiuni. În acest sens, se atestă că instanța de apel nu a comis vreo eroare de fapt sau de drept ce ar afecta legalitatea și corectitudinea deciziei contestate.

De asemenea, ce ține de argumentele recurentului descrise la pct. 4 a prezentei decizii, se conchide că recurentul primordial își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de judecată, însă instanța de recurs ordinar la aceste motive a recurentului, atestă că nu pot fi acceptate, or contravin constatărilor corecte a instanței de apel în prezenta speță, privind constatarea vinovăției inculpatului Preida Ruslan în baza art. 179 alin. (2), art. 171 alin. (2) lit. b²), art. 172 alin. (2) lit. b²), art. 172 alin. (3) lit. a), art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, ce sunt întemeiate pe întreg cumulul de probe descris, verificat și apreciat corect de instanța de apel în decizia sa (f.d. 157-167, vol. II) prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, iar alegațiile recurentului nu sunt întemeiate pe careva probe sau argumente credibile, fiind nefondate.

Colegiul penal reține că nu pot fi acceptate argumentele recurentului invocate în apel și repetat în recursul ordinar, ce țin de aprecierea probelor în prezenta speță, or din decizia instanței de apel rezultă cert că toate probele administrate în prezenta cauză penală au fost apreciate de instanța de apel prin coroborare între ele, conform prevederilor art. 27, 101 Cod de procedură penală, fără a admite careva erori de fapt sau de drept, la acest aspect instanța de apel s-a expus în decizie cu privire la motivele respingerii argumentelor părții apărării și acceptării probelor prezentate de partea acuzării, respectând rigorile dictate de principiul contradictorialității stipulat în art. 24 Cod de procedură penală.

Cu referire la criticile recurentului reflectate în pct. 4 a prezentei decizii, precum că: *"instanța de apel la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal; la stabilirea pedepsei, instanța nu a motivat care este rostul aplicării celei mai aspre pedepse; la stabilirea pedepsei, instanța de apel trebuia să ia în considerare personalitatea lui Preida Ruslan, iar faptul că nu a recunoscut vinovăția nu trebuia apreciat ca o circumstanță agravantă"*, Colegiul penal constată că nu pot fi acceptate, deoarece asemenea argumente nici nu au fost invocate în apel, și astfel nu mai pot fi invocate în cererea de recurs ordinar, conform prevederilor art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală.

Totodată, Colegiul penal invocă că din conținutul deciziei instanței de apel, rezultă cert că instanța de apel oricum a luat în considerare circumstanțele menționate supra de recurent, la adoptarea soluției de menținere a sentinței prime instanțe, iar pedeapsa de 14 ani închisoare fiind stabilită inculpatului Preida Ruslan pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial a pedepselor aplicate în baza art. 179 alin. (2), art. 171 alin. (2) lit. b²), art. 172 alin. (2) lit. b²), art. 172 alin. (3) lit.

a), art. 201¹ alin. (1) lit. b) Cod penal, cu aplicarea în deplină măsură a prevederilor art. 7, 75 Cod penal, fiind ținut cont și de cerințele prevăzute de art. 61 alin. (2) Cod penal, în vederea realizării scopului legii penale, de restabilire a echității sociale, corectare și reeducare a inculpatului Preida Ruslan, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Astfel, Colegiul penal atestă că aceste prevederi legale au fost raportate just la circumstanțele cauzei penale și la personalitatea inculpatului Preida Ruslan, care nu și-a recunoscut vinovăția, motivul comiterii infracțiunii, gravitatea infracțiunilor săvârșite, prezența circumstanței agravante indicată și în rechizitoriu - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată.

Totodată, instanța de apel corect a reținut că inculpatul Preida Ruslan anterior a mai fost condamnat prin sentința Judecătorei Soroca (sediul Central) din 28.02.2017, în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, iar inculpatul Preida Ruslan careva concluzii pentru sine nu și-a făcut, nu a pășit pe calea corectării și reeducării, săvârșind din nou, alte infracțiuni mai grave.

În aceste condiții, Colegiul penal consideră că inculpatul Preida Ruslan nu a conștientizat gravitatea acțiunilor sale și nu s-a corectat, continuându-și activitatea criminală prin comiterea unor fapte cu un pericol social-sporit, iar efectul preventiv a legii penale în speță va fi atins doar prin executarea unei pedepse cu închisoarea pe un termen de 14 ani, or astfel va fi realizat scopul legii penale, de restabilire a echității sociale, corectare și reeducare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Prin urmare, Colegiul penal conchide, având în vedere veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale, și în virtutea corectitudinii acesteia și pentru a evita repetări inutile, că o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

7. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursul declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Rotari Mihaela în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți

din 30 martie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Preida Ruslan XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **09 decembrie 2021**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena